

536. อยู่บนกางเขน

ข้าเข้ามาด้วยใจที่แตกสลายภายใน
ความละอายซ่อนอยู่ในส่วนลึกของข้า
บนกางเขนพระองค์ทรงรับความทุกข์ข้าไว้
ความกลัวทั้งสิ้น
พระองค์ทรงรับไว้เอง

พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์สัมผัสข้าอีกครา
จิตใจชอกข้าภายในทรงรักษาเยียวยา
ความทุกข์ทรมานสิ้นสุดอยู่บนกางเขนพระองค์
แผลในอดีตได้ถูกรักษาโดยรักพระองค์

พระโลหิตพระองค์หลั่งลงมา
เพื่อความบาปของข้าถูกลบล้าง
ทุกข์ระทมความปวดร้าวในใจ
พระองค์รับเอาไว้
(ทรงฟื้นฟูใจ ข้าใหม่)